

FARSKÁ RODINA

ROČNÍK IX. * ČÍSLO 2 * APRÍL - JÚN 2019

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

NEDEĽA A POSVÄTNOSŤ ČASU

KRASOKORČULIARKA

V HABITE

ROZHOVOR

S LUCIOU HUDÁČEKOVOU

7 - 10

POSVÄTNOSŤ

ČASU

12 - 14

OHROMNÉ

MALIČKOSTI

15

NEDEĽA

A POSVÄTNOSŤ
ČASU

DANIEL LYSÝ, šéfredaktor

Možno sa to stáva aj vám... Viete, akú najčastejšiu odpoveď na otázku „ako sa máš“, dostávam ja? „Rýchlo.“

Náš život sa neustále zrýchľuje – rýchlo sa najesť, rýchlo nakúpiť, rýchlo vybaviť, rýchlo spať. Ale veď predsa čas, ktorý máme, je ten istý, ako mali naši rodičia a naši predkovia. Prečo teda my žijeme tak šialene rýchlo? Prečo si život nevychutnávame pomalšie?

Radi by sme spolu s vami v tomto Farskej rodiny čísle hľadali „čas“. Čas na to, na čo ho možno inokedy nemáme. Chceme sa aspoň trochu dotknúť témy, akou je plytvanie časom, ale aj jeho posvätenie. Veď ako hovorieval jeden francúzsky kňaz, „život je kúsok času daný našej slobode, aby sme sa naučili milovať.“

A zrejme nič iné nie je dôležitejšie, ako každým skutkom oslavovať Lásku. Všetko ostatné je len zbytočnosť a strata času.

Takže, ako sa máte? •

PLÁN PREDMANŽELSKÝCH
NÁUK NA ROK 2019

MANŽELSKÁ ETIKA o 8.00 h	VIEROUKA o 8.00 h	MORÁLKA o 8.00 h	SVIATOSTI o 8.00 h
1. 6.	8. 6.	15. 6.	22. 6.
-	6. 7.	13. 7.	20. 7.
3. 8.	10. 8.	17. 8.	24. 8.
-	7. 9.	14. 9.	21. 9.
5. 10.	12. 10.	19. 10.	26. 10.
-	9. 11.	16. 11.	23. 11.

- Jednotlivé náuky prebiehajú v pastoračnej miestnosti farského úradu.
- Na náuky nie je potrebné hlásiť sa vopred.
- Žiadosť zo štátnej matriky, krstné listy, licencie, údaje o svedkoch, potvrdenia o absolvovaní náuk a iné potvrdenia je nutné doložiť **najneskôr 3 mesiace pred sobášom**.
- Sobášia kapláni farnosti Spišská Nová Ves. Na každý sobáš je automaticky určený aj pán organista.
- **Kostol je posvätné miesto na slávenie liturgie Cirkvi.** Prosíme, aby ste rešpektovali, že v našich chrámoch nie je dovolené sypať lupene, ryžu, hrach, a pod.
- Sviatosť manželstva sa v našej farnosti v piatok nevyslužuje (je to deň pokánia). Ďakujeme za pochopenie.

VŠETKO MÁ SVOJ ČAS

„Všetko má svoj čas a svoju chvíľu každé úsilie pod nebom. Svoj čas má narodiť sa, svoj čas má zomrieť, svoj čas má vysádzať, svoj čas má sadenice vytrhať...” (pozri: kniha Kazateľ 3)

Prepych „mať čas“

Často z úst ľudí počujeme slová, že nič nestíham, nemám čas, tlačí ma termín a podobne. Rodičia nemajú čas na svoje deti a dospelé deti na svojich starých rodičov. Nemáme čas navštíviť priateľov, susedov, známych... Nemáme čas čakať v čakárni u lekára, čakať na autobusovej zastávke, či čakať na križovatke pri červenom semafore. Čakanie nás neraz privádza do nervozity. Zdá sa, že okrem materiálnych vecí je dnes dôležitou „komoditou“ a hodnotou – čas. Čím to je, že je tak málo času a tak veľa povinností?

Moderné „spojky“

Technológia posledných rokov nám na trh priniesla nevidané možnosti komunikácie. Pomocou mobilného telefónu sa dokážeme spojiť s kýmkoľvek a kdekoľvek. Internet a sociálne siete nám umožňujú druhého človeka nielen počuť, ale aj vidieť naživo, bez ohľadu na vzájomnú vzdialenosť. Zároveň sa však zlepšili aj prístroje a technika, ktorá nám majú ušetriť drahocenný čas. Obyčajná tlačiareň dokáže za pár minút pre-

kopírovať veľké množstvo strán, ktoré už netreba klepať na starých písacích strojoch. Dopravnými prostriedkami sa dokážeme rýchlo presúvať a ušetriť drahocenný čas. Automatické práčky, umývačky riadu, robotické vysávače, automatické regulátory teploty domova a mnohé iné, umožňujú človeku venovať čas niečomu inému ako domácim prácam. Napriek tomu hovoríme, že nemáme čas.

Pán „času“

Hoci svet technológii priniesol obrovské množstvo úspory času, predsa pánom času je vždy človek. Čas je ten istý ako bol kedysi, len my ľudia ho nevieme správne užívať. Kniha kazateľ hovorí jasne o rozdelení času. Všetko má svoj čas. Musíme sa snažiť využívať ho nielen naplno, ale hlavne rozumne. Kresťania môžu byť v tomto veľkým príkladom. Vedia si nájsť čas na rodinu, vedia si odpočinúť od práce a v nedele nepracovať, vedia si odpočinúť od naháňania mamony (nedeľné nakupovanie), vedia zájsť do kostola, venovať modlitbu Bohu, vedia využiť čas správne. Áno, takí máme

MARTIN BARTOŠ, KAPLÁN

byť v tomto svete, aj keď sa nám to neraz nedarí.

Čnosť trpezlivosti

Problémom súčasnosti je aj to, že chceme mať veci hneď alebo že sa neprijemných vecí chceme zbaviť ihneď. Čnosť trpezlivosti nás učí vydržať. Prvé tri písmena trpezlivosti sú trp – teda vydrž, vytrvaj, znes niečo. Sú veci, ktoré v živote môžeme zmeniť a sú také, ktoré zmeniť nemôžeme. Často sa trápime nad tým, čo zmeniť nedokážeme, a pritom nemeníme to, čo by sme zmeniť mohli. Platí tu stará múdrosť, trpezlivosť ruže pri-náša.

Všetko „dočasu“

Dobrý Pán Boh nám každému dal dar života a konkrétne obdobie života. Majme na pamäti vždy večný cieľ, kde niet ani námahy, ani choroby, ani plynutia času. Čokoľvek robíme a čomukoľvek venujeme čas, myslíme na večnosť a z pohľadu večnosti sa snažme konať dobro. Kto venuje svoj čas ľuďom a Bohu, nikdy nemôže povedať, že ho využíva zle. •

DOVOLENKA, PRÁZDNINY... A OBJAVOVANIE NEPOZNANÉHO

Je tu cirkus, cirkus leto...

...principál je gavalier...

LUCIA SMOLEJOVÁ

Hurá, prázdniny a dovolenka! Dni neskorého vstávania, dni ničnerobenia, dni plné „cirkusu“. Naozaj chcú niektorí, aby prázdniny boli iba prázdnyimi dňami? Určite nie, chceme dni oddychu, spoznávania nepoznaného, dni radosti so starými rodičmi. Ako hovorí nitriansky biskup Viliam Judák: „Dlho očakávaná atmosféra leta sa opäť vznáša povetrím a robí nás šťastnými. Leto má mnohokrát krásne prejavy krásy a šťastia... V kráse spočíva hlboká vážnosť. Možno tu počuť posolstvo: Nepremárniť život behaním bez oddychu.“

A čas dovolení a prázdnin presne takýto oddych poskytuje – oddych pri mori, na turistike, pri dobrej knihe alebo v múzeu. Možno aj vy nejaký čas pred dovolenkou riešite dilemu – ísť k moru alebo do hôr? Vycestovať do zahraničia alebo spoznávať krásy Slovenska?

A tak sme sa rozhodli ponúknuť vám niekoľko zaujímavostí o tom, že aj na Slovensku je čo spoznávať.

Múzeá

Pre milovníkov histórie, zdokumentovaných prírodných zaujímavostí, baníctva, medailí, min-

cí či poľovníctva, je na Slovensku veľa možností navštíviť rôzne múzeá. Radi by sme sa zamerali na netradičné múzeá, možno ste o niektorých ešte nepočuli.

Našu pomyslenú prechádzku slovenskými múzeami začneme v Modrom Kameni, kde môžeme navštíviť *Múzeum bábkarských*

Sv. Anton - kaštieľ

kultúr a hračiek. Jeho zbierkový fond tvorí asi 17 000 predmetov, napr. divadelné bábkky a kostýmy, scénografické prvky a hrač-

ky. Kto sa zaujíma o kone, určite pozná *Hipologické múzeum (Múzeum koní) v Topoľčiankach*, v ktorom návštevníkov zaujmú charakteristiky jednotlivých plemien koní, sedlárska, kováčska aj kolárska dielňa aj expozícia dopravných prostriedkov v kočiarni.

Múzeum vo Svätom Antone je zaujímavé nielen pre milovníkov poľovníctva, ale očarí aj tých, ktorí radi putujú dejinami šľachtických rodov. Tu sa stretneme s Koháryovcami a Coburgovcami. Múzeum sa nachádza v neskorobarokovom kaštieli. Zaujímavosťou je Čínsky salón s veľkými dekoratívnymi vázami. Skvostom je pozlátený nábytok, svadobný dar francúzskej kráľovnej Márie Antoinetty. Tamojšia poľovnícka expozícia je jediná svojho druhu na Slovensku. Zahŕňa sokoliarstvo, rybárstvo, kynológiu aj zbraň a lov.

Spišské múzeum v Levoči sa zameriava na históriu, umeleckú históriu a etnografiu regiónu Spiš a mesta Levoča. Návštevník sa môže preniesť do sveta levočských mestských pánov na radnici, šľachty na Spišskom hrade alebo sa dozvedieť zaujímavosti

Levočská radnica

Skanzen Pribilina – kaštieľ

zo života Majstra Pavla z Levoče v jeho dome.

Múzeum SNP v Banskej Bystrici zaujme milovníkov moderných dejín. Súčasná expozícia je najväčšou a najmodernejšou historickou expozíciou na Slovensku. Prechádzame sa tu našimi aj svetovými dejinami od roku 1918, môžeme si pozrieť krátke filmy, zaujímavé predmety, a tak spoznať život ľudí v nedávnej minulosti.

V Banskej Bystrici je zaujímavosťou aj **Literárne a hudobné múzeum**. V jeho zbierkach nájdeme literárne a hudobné rukopisy, plagáty, bulletin, audiovizuálne nahrávky diel, podujatí, rozhovorov s osobnosťami, fotografie aj výtvarné diela či klasické hudobné nástroje. Expozícia ľudové hudobné nástroje na Slovensku zachytáva históriu aj súčasnosť toho slovenského fenoménu.

Pre milovníkov techniky je odporúčaných niekoľko múzeí. Sú to napr.:

Slovenské technické múzeum v Košiciach, ktoré je najväčším múzeom s technickým zameraním na Slovensku. Sú tu zastúpené baníctvo, hutníctvo, elektrotechnika, hodinárstvo, kartografia, fotografia a iné oblasti. Nájdeme tu

aj astronomickú zbierku a planetárium.

Múzeum Jozefa Maximiliána Petzvala v Spišskej Belej je špecializované na dejiny fotografickej techniky. Prezrieme si tu fotografické prístroje a pomôcky od rôznych renomovaných výrobcov, nechýba legendárna dvojoká zrkadlovka Flexaret. Dozvieme sa tu aj niečo o dejinách kinematografie vo svete a na Slovensku.

Slovenské banské múzeum v Banskej Štiavnici je veľmi špecializované múzeum, ktoré je zamerané na dejiny baníctva. Spravuje takmer 95 000 zbierkových predmetov. Nájdeme tu mineralogicko-ložiskové, banskotechnické, národopisné a rôzne ďalšie zbierky.

Múzeum mincí a medailí v Kremnici očarí aj laika a fascinuje zberateľa. Zároveň si môžeme pozrieť Mestský hrad a pokračovať do mincovne, ktorá ponúka návštevníkom navštíviť aj priestory raziarne. Každý návštevník dostane spolu so vstupenkou žetón s motívom expozície aj mincovne a zároveň je možné vyskúšať si vraziť vlastnú mincu – ide o razbu žetónu na historickom raziacom stroji.

Milovníkom prírody odporúčame navštíviť: **Slovenské múzeum ochrany prírody a jaskyniarstva v Liptovskom Mikuláši** – toto múzeum spravuje asi 66 000 kusov prírodovedných zbierok – rastliny, stavovce, bezstavovce, mineralogické a petrografické zbierky. Práve tu je deponovaná malakologická zbierka J. Gregu, obsahujúca vybrané druhy mäkkýšov z celého sveta. K exkluzívnym predmetom patrí lebka aj kostra jaskynného leva z Medvedej jaskyne v Západných Tatrách.

Múzeum TANAP-u v Tatranskej Lomnici – zbierka múzea nás očarí predmetmi z oblastí: botanika, zoológia, história, kartografia, etnografia aj geológia. V evidencii nájdeme asi 50 000 zbierkových predmetov. Zaujímavosťou je napríklad stopa dinosaura nájdená v Tichej doline. Expozícia tatranskej prírody je tu koncipovaná ako botanická záhrada v teréne neďaleko múzea. Návštevník si môže pozrieť 270 druhov rastlín.

A napokon, vedeli ste, že na Slovensku môžeme navštíviť aj **Poštové múzeum**? Nájdeme ho v Banskej Bystrici a jeho fond je rozdelený do niekoľkých zbierok:

- a) dejiny poštovníctva,
- b) ryté pomôcky,

Skanzen Stará Ľubovňa v pozadí s Ľubovnianskym hradom

c) známky a známková tvorba – tá obsahuje vyše 6,5 milióna zbierkových predmetov. Vo fonde sú československé známky z rokov 1918 – 1992.

Podme sa pozrieť aj do skanzonov:

Vlkolínec – je to miestna časť Ružomberku, pamiatková rezervácia ľudovej architektúry, ktorá je zapísaná v Zozname svetového dedičstva UNESCO. Ako jediná obec na Slovensku nie je narušená novou výstavbou. Pôvodne bol osadou drevorubačov, pastierov, poľnohospodárov. Je tu 45 chránených objektov.

Múzeum Liptovskej dediny Pribylina – najmladšie múzeum v prírode na Slovensku. Sú tu rôzne stavby prevezené z viacerých obcí, ktoré zanikli kvôli výstavbe vodného diela Liptovská mara. Nájdeme tu aj goticko-renesančný kaštieľ z Parížoviec, ranogotický Kostol Panny Márie z Liptov-

skej Mary aj školu s bytom učiteľa z Valaskej Dubovej. Zaujímavosťou je expozícia dobových úľov.

Ľubovniansky skanzen – nachádza sa pod hradom Stará Ľubovňa. Odzrkadľuje sa tu vývin ľudového staviteľstva v okolitej oblasti (25 zrubových drevených objektov).

Obec Čičmany – nájdeme tu drevené maľované domčeky, unikát, ktorý odporúčame objaviť. **Múzeum slovenskej dediny** v lokalite Jahodnícke háje v juhovýchodnej časti Martina – je to najväčšia národopisná expozícia v prírode na Slovensku. Ide o 129 objektov obytného, hospodárskeho, sakrálneho a spoločenského charakteru.

Múzeum ľudovej architektúry na okraji Bardejovských kúpeľov – je to najstarší skanzen na Slovensku. Nachádza sa tu asi 30 objektov tradičnej ľudovej architektúry z oblasti horného Šariša a severovýchodného Zemplína.

Zaujímavosťou sú drevené chrámy východného obradu – grécko-katolícky aj pravoslávny.

Svidník – cestovateľ tu objaví pamiatky ľudovej architektúry – materiálnej aj duchovnej – Ukrajincov a Rusínov. Ide o národopisnú expozíciu v prírode, ktorá sa nachádza nad svidníckym amfiteátrom vo svahovitom teréne v lokalite Kochanovský breh.

Nápadov, námetov či ponúk ako tráviť voľný čas nikdy nie je dosť. Možno navštívime jedno múzeum a celé leto budeme očarení obdivovať západ slnka nad Vysokými Tatrami. Turistiky chtví mladší či starší budú spoznávať nielen naše veľhory, ale aj krásy prírody iných kútov Slovenska. Možno si urobíme denný plán cesty, ktorou budeme chcieť kráčať po stopách našich predkov a spoznávať to, čo nám zanechali.

V každom prípade želáme krásne leto. •

KRASOKORČULIARKA V HABITE

Keby našej farničke, **Lucii HUDÁČEKOVEJ**, bol niekto v trinástich povedal, že si „vykorčuľuje“ pozvánku do rehole, asi by nebola uverila. A predsa. Boh ju pozval a ona pozvanie prijala. Veríme, že tajomstvo „premeny“ tínedžerky Lucie na rehoľnú sestru – uršulínku Máriu Pavlu a jej svedectvo života povzbudí a posilní aj vás.

VIERA KUBOVČÍKOVÁ

FOTO: SÚKROMNÝ ARCHÍV LUCIE HUDÁČEKOVEJ

Môžete sa čitateľom predstaviť?

Narodila som sa v Levoči mojim drahým rodičom Márii a Ladislavovi ako druhá dcéra v poradí, po mojej jedinej sestre Lacke. Po mojom narodení sme sa presťahovali z Harichoviec do Spišskej Novej Vsi. Svojim rodičom som veľmi vďačná za ich obetavú sebadarujúcu lásku, akou nás vychovávali a tiež za to, že nás priviedli k Bohu. Aj keď v detstve a v čase dospievania sme sa so sestrou neraz pochytili. Dnes Lacke vďačím za jej obetavosť, zodpovednosť, starostlivosť a lásku.

Čo ste vyštudovali?

Po základnej škole na Levočskej ulici v SNV a po skončení štúdia na osemročnom športovom gymnáziu v Košiciach som vyštudovala finančnú a poistnú matematiku na Prírodovedeckej fakulte Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. Popritom som si urobila pedagogické minimum.

Venovali ste sa zaujímavému športu – krasokorčuľovaniu. Aká bola vaša cesta k nemu?

Odmalička sme žili športom, ku ktorému nás viedli naši rodičia. Keďže letné voľné chvíle sme trá-

vili na tenisových dvorcoch a zimné na zimnom štadióne, nemali sme čas na „flákanie sa“.

Ku korčuľovaniu som sa dostala ako štvorročná. V tom čase prišla do materskej školy pani trénerka a po overení našich športových predpokladov pozvala niektorých rodičov so svojimi deťmi na zimný štadión. Veľmi som si tento šport obľúbila. Už hodinu pred tréningom som bola na štadióne. Nevedela som sa dočkať, kedy pôjdem na ľad.

Počas súťaží si ma všimla pani trénerka Hana Töcziková z Košíc a navrhla rodičom, aby som išla na spomínané športové gymnázium. Tréningy, súťaže a sústredenia mi popri školských povinnostiach vyplnili takmer celý voľný čas. Keďže som bývala na internáte, učila som sa väčšej zodpovednosti, samostatnosti, odvahe, obetavosti... V obetavosti mi boli príkladom rodičia aj moja sestra, ktorí robili všetko preto, aby mi umožnili rásť a rozvíjať sa v tomto športe.

Kde všade ste zúročili váš korčuľarský talent?

Istý čas som sa venovala tancom na ľade aj sólovému korču-

ľovaniu, čo prakticky znamenalo byť na troch až štyroch tréningoch na ľade za deň. Veľakrát som nemala silu ani chuť znovu si obuť korčule. Keďže sme v tom čase boli na Slovensku jediný tanečný pár v našej kategórii, boli sme juniorskými majstrami Slovenska. Veľkú časť svojej korčuľarskej činnosti som jazdila sólo, kde som sa však svojimi výsledkami nezaradila medzi slovenských reprezentantov. Nestávalo sa to často, no veľmi som sa tešila, keď sa mi podarilo skočiť nejaký pre mňa ťažký skok počas súťaže alebo vybojovať miesto na stupni víťazov. Veľkú radosť som mala z vystúpení v muzikáloch na ľade, kde sa všetka drina zúročila. No tú pravú, trvalú radosť som našla až pri osobnom stretnutí s NÍM.

Museli ste byť veľmi zaneprázdnená...

Môj denný program poväčšine začínal vstávaním pred piatou, tréningom, pokračoval školou, učením sa a končil večerným tréningom, z ktorého som prichádzala na internát okolo pol jedenástej. Prázdniny, či sviatky boli časom intenzívnejšej prípravy a súťaží. Pri tom všetkom sa Pán Boh dostal

ROZHOVOR

na vedľajšiu koľaj. Prestala som sa modliť, či chodiť do kostola.

Aká bola teda vaša cesta k rehoľnému povolaniu?

Toto pozvanie od Pána bolo prekvapením aj pre mňa samú. Už v poslednom ročníku na gymnáziu som mala príležitosť vystupovať v muzikáloch na ľade a spoznať umelecký život. Reflektory, kostýmy, masky, standing ovation, nočné oslavy... Čo viac by si mladý človek mohol priať? No keď reflektory zhasli, potlesk utíchol, musela som sa vrátiť do reality života, kde ma čakalo naháňanie prednášok, písanie zápočtov, či robenie skúšok na vysokej škole. Nemala som čas na spolužiakov, kamarátov, rodinu a tak sa moje vzťahy rúcali, priateľstvá rozpadali. Radosť z vystúpení veľmi rýchlo vyprchala a v srdci ostalo prázdno, ktoré som sa snažila vyplniť vzťahmi k chlapcom.

Vo chvíli, kedy som už sama sebe nerozumela a ani tomu, čo robím, Pán využil moju náklonnosť k jednému mladému mužovi. Spieval v zbore a pozval ma na mládežnícku svätú omšu. Po mnohých výhovorkách som asi po desiatich rokoch opäť vstúpila do kostola s jedinou túžbou, uvidieť chlapca, ktorý sa mi páčil. Na moje prekvapenie, zažila som iné stretnutie.

Pri slovách modlitby Otče náš, som začala veľmi plakať. Nerozumela som tomu, čo sa so mnou deje, ale bolo mi dobre – ako doma. Neskôr som pochopila, že otvorená náruč, ktorú som hľadala vo vzťahoch, ma čakala tu. Náš milosrdný Otec je veľmi trpezlivý a má nekonečne veľa spôsobov ako si priviesť stratené dieťa k sebe.

Prešlo veľa mesiacov, mnoho stretnutí s ľuďmi, ktorí žili svoju vieru, absolvovanie seminára v univerzitnom pastoračnom centre a najmä odpustenie a mi-

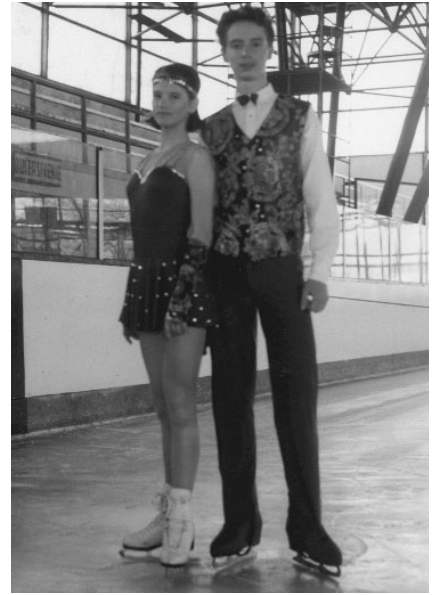
Lucia Hudáčková – sr. Mária Pavla

losrdná LÁSKA Boha, ktorá nepozereá na výsledky v škole, výkony v športe, vzhľad, či úspech, ale miluje bezpodmienečne, zmenila moje srdce a nasmerovala môj život na neho.

V mojom srdci rástla túžba spoznať toho, kto ma tak nekonečne miluje a hovoriť o tejto LÁSKE druhým, aby ho poznali a zažili skutočnú radosť. Po čase hľadania, rozhovorov a zápasov, som sa pri spätnom pohľade na svoj život rozhodla urobiť odvážny krok, krok do neznáma, ale s ním! Vstúpila som k sestram uršulínkam.

Kde všade ste ako rehoľná sestra doteraz pôsobili?

Postulát – dva roky rozlišovania a spoznávania rehoľného života, som prežila v Trnave. Učila som na gymnáziu matematiku a informatiku. Nasledoval dvojročný noviciát v Trnave. Po jeho skončení som necelý rok slúžila v našom charitnom dome v Suchej nad Parnou. Potom som vyučovala matematiku a informatiku na našich uršulínskych základných

Lucia Hudáčková s krasokorčuľiarskym partnerom

školách v Trnave, neskôr v Bratislave.

Aké je vaše momentálne pôsobisko?

V súčasnosti pôsobím v Centre voľného času v ZŠ s MŠ Angely Merici v Trnave, kde vediem rôzne záujmové útvary (krúžky) – Erko krúžok, krúžok Animátor-Serviam, prípravu birmovancov, programátorský krúžok, TV štúdio Angela.

Môžete nám stručne predstaviť vašu rehoľu?

Rímska únia Rádu sv. Uršule, sestry uršulínky, je jedna z vetiev duchovnej rodiny, ktorú v roku 1535 v Taliansku založila sv. Angela Merici. Sme medzinárodný, kontemplatívno-apostolský Inštitút, to znamená, že pre náš zasvätený život je podstatná modlitba, vzťah s Kristom, naším Ženíchom, vďaka ktorému môžeme slúžiť druhým nielen na Slovensku, ale aj v mnohých krajinách po celom svete. Podstatnými znakmi našej mericiánskej spirituality sú snúbenecký vzťah s Ježišom Kris-

tom, sesterstvo a duchovné materstvo. Poslanie, ktoré nám Cirkev zverila, je poslanie výchovy v rozmanitých formách so zreteľom na evanjelizáciu. Môžete nás stretnúť v školách, internátoch, vo farnostiach, v sociálnej a charitatívnej oblasti, na misiách... Na Slovensku pôsobíme v týchto mestách: Košice, Trnava, Suchá nad Parnou, Modra, Bratislava.

K akému ideálu rehoľnice sa chcete priblížiť?

Už pred vstupom do noviciátu, počas duchovných cvičení, ma oslovila Panna Mária ako vzor osoby zasvätenej Bohu. Je mi príkladom svojou vierou, dôverou, odovzdanosťou, vernosťou Bohu, pokorou, čistotou, tichou a zároveň dôležitou prítomnosťou, nehou a láskou. Preto je súčasťou aj môjho rehoľného mena – sr. Mária Pavla. Sprevádza ma už od prvých dní môjho života, keďže som sa narodila na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie v Levoči. Je mojou Matkou, Priateľkou, Radkyňou, Učiteľkou, Sprievodkyňou...

Ako vnímate dnešných mladých ľudí a ich duchovné potreby? V čom je im potrebné pomôcť na ceste praktizovania viery?

Streťávam mladých ľudí, ktorí nezažili lásku otca, či mamy;

mladých, ktorí sú smutní, zmätení, nevidia zmysel svojho života, svoje miesto vo svete; mladých, ktorí hľadajú pravdu, hľadajú lásku a veľakrát na nesprávnych miestach. Potrebujú osobu, ktorá prejaví o nich záujem, ktorá bude mať čas ich počúvať, ktorej sa môžu zdôveriť s tým, čo prežívajú, ktorá ich prijme takých, akí sú a tiež im dokáže povedať pravdu s láskou.

Myslím si, že takéto osobné stretnutie s človekom zakorenenejším v Bohu, jeho autentické svedectvo života s ním, môže byť pre mladého človeka inšpiráciou pre nadviazanie priateľstva s Bohom. Stane sa pomocou pre objavenie pravdy o tom, že tu nie je náhodou, že je Bohom vytúžený, nenahraditeľný, milovaný, že Boh ho nikdy neopustí, aj keď zlyhá, že Boh poslal svojho Syna, ktorý vzal na seba hriech, umrel a vstal z mŕtvych, aby obnovil jeho vzťah s Otcom a že pre každého má originálnu cestu a poslanie, ktoré dokáže naplniť, ak bude žiť a čerpať zo vzťahu s ním. Aj keď na tejto ceste bude musieť bojovať, stretne sa s mnohými prekážkami, vlastnou slabosťou, ak ostane v spojení s Pánom, skrze jeho slovo, sviatostný život, spoločenstvo, určite dosiahne cieľ – večný život v plnosti jeho LÁSKY.

Ako pracujete na raste vašej viery v Boha?

Tým, že trávim čas s ním. Denne sa učim načúvať a nachádzať Boha v jeho slove, prijímam jeho milosrdnú LÁSKU a posilu vo sviatostiach, rozpoznávam jeho pôsobenie a vedenie v mojom živote skrze modlitbu, aj cez duchovné sprevádzanie, či rozhovory, ďakujem mu za prejavy jeho LÁSKY. Čítam duchovnú literatúru. Tiež osobné svedectvá života mojich spolusestier a ľudí, s ktorými sa stretávam, sú pre mňa veľkým povzbudením vo viere.

Aké najsilnejšie momenty – medzníky na ceste k Bohu ste doteraz zažili?

Na niektoré z nich si nepamätám, ale považujem ich za veľmi dôležité: fakt, že ma rodičia chceli a prijali do svojho života ako dar od Boha, že ma s láskou vychovávali a priviedli k nemu; obdobie môjho obrátenia počas štúdia na vysokej škole a život s mladými v našom farskom spoločenstve, ktorí mi boli príkladom a povzbudením, ako aj možnosť spievať v našom chrámovom zbore, kedy sa Pán dotýkal môjho srdca a zažívala som „predchuť neba“ už tu na zemi; rozhodnutie byť a žiť s ním ako jeho nevesta v rehoľnom spôsobe života a každé na-

eRko krúžok - Centrum voľného času v ZŠ a MŠ Angely Merici v Trnave

So spolusestrami z EXPO povolání na stretnutí mládeže P18 v Prešove

ROZHOVOR

novo vyriešené „áno“ jeho vôle. V súčasnosti som vďačná za dar duchovného materstva, vyplývajúci zo vzťahu s ním, ktorý som začala intenzívnejšie prežívať po zložení večných sľubov, ktorými mi dáva spoznávať ďalšie podoby jeho LÁSKY v službe druhým.

Ako oddychujete?

Mám veľmi rada hory, turistiku, prechádzky v prírode, rada počúvam hudbu, spievam.

Využívate váš krasokorčuliarsky talent aj teraz?

Korčule mám v kláštore so sebou – nemusela som ich zavesiť na klinec, ako som si pri mojich prvých predstavách o rehoľnom živote myslela. Keď Pán chce, tak si ich obujem.

Paradoxne v noviciáte, v čase veľmi intenzívnej formácie a istého odlúčenia, prišla ponuka viesť katechézy pre hokejistov na hokejovom kempe, ktorí viedli bývalí hráči NHL. Neskôr som mala možnosť viesť krúžok korčuľovania v škole, alebo počas korčuľovania pre verejnosť učiť prekladanie, brzdenie a iné prvky svojej spolusestry, či ľudí, ktorí o to poprosili, alebo sa modliť za svojich bratrancev – hokejistov spolu so sestrami počas majstrovstiev sveta v hokeji.

Čo chcete, aby po Vás na tomto svete ostalo?

ON, LÁSKA. Aby bol poznaný a milovaný.

Aké modlitby sa rada modlievate?

Momentálne tie, pri ktorých nič nehovorím a iba som s ním. Rada rozjímam nad Božím slovom. Na ceste do školy, alebo domov sa modlím ruženec, korunku Božieho milosrdenstva a počas dňa rôzne strelné modlitby, ktoré mi vnúčne Duch Svätý. Veľakrát cez deň ho vzývam, aby ma on viedol, aby on miloval, aby on konal... Zverujem druhých aj seba pod ochranu Panny Márie, prosím o požehnanie...

A čo obľúbení svätci? Čím vás inšpirujú?

Okrem Panny Márie je to sv. Pavol – svojím obrátením a láskou ku Kristovi, vytrvalosťou v jeho ohlasovaní aj za cenu odmietnutia, či mnohých obiet i duchovným otcovstvom. Naša zakladateľka, sv. Angela Merici, je pre mňa príkladom svojou snúbeneckou láskou ku Kristovi, jeho slovu, otvorenosťou a načúvaním Duchu Svätému i láskou k sestrám, zvereným dušiam a duchovným materstvom. Tiež sv. Klára dôvernou láskou ku Kristovi – Ženíchovi v Eucharistii a jej láskou k sestrám.

Čo by ste odkázali svojim rodákmi?

Ďakujte Bohu a modlite sa za kňazov, vďaka ktorým k nám prichádza Ježiš v Eucharistii a môžeme zažiť jeho odpustenie. Modlím sa za to, aby každý z vás poznal Pána a rástol v dôvernom vzťahu s ním, pretože v ňom nájdete všetko. A pozývam k modlitbe...

Ďakujem ti, Pane, že si túžil po mne ešte pred stvorením sveta. Ďakujem, že si mi daroval život a stvoril ma na svoj obraz s jedinečným úsmevom, hlasom, vlastnosťami, darmi...

Ďakujem, že počítaš so mnou vo svojom pláne spásy a zveril si mi poslanie, ktoré nikto iný nedokáže naplniť tak, ako ja. Pane Ježišu, dávam ti svoj život: konaj to, čo chceš ty, miluj ako vieš len ty. Chcem ísť za tebou a už viac nechcem svoje srdce naplňovať ničím iným, len tvojou milosrdnou LÁSKOU. Chcem žiť ako syn/ dcéra Nebeského Otca. Prosím, odpusť mi moje hriechy, obmy ma svojou krvou. Vyznávam, že ty si môj Pán a môj Boh, môj Spasiteľ. Prosím, vstúp do môjho srdca. Amen.

Za rozhovor úprimne ďakujeme a vyprosujeme veľa Božieho požehnania. •

Pokus o osvojenie si brankárskeho majstrovstva pod vedením odborníkov Glenna „Chico“ Rescha a Mika Gartnera

Muzikál Rómeo a Júlie na lede - v strede speváčka Lucie Bílá ako Júlia a druhá sprava Lucia Hudáčková

NEDEĽA PATRÍ BOHU A RODINE

Obchodné centrum je jedno veľké mravenisko hemžiace sa ľuďmi ako mravcami. Nebolo by na tom nič zlé, veď človek potrebuje uspokojiť všetky svoje potreby: nákup potravín, oblečenia, bytových doplnkov, navštíviť reštauráciu, detský kútik, či kino. Stretne sa pri tom s ľuďmi, nadviaže nové kontakty...

MONIKA DOBROVSKÁ

Všetko toto je dobré. Presne na ten účel to má slúžiť, ale objavuje sa otázka: Musím tam ísť práve v nedeľu?

Boh nám ponúka nedeľu s úmyslom oddýchnuť si, zastaviť sa, načerpať silu v kruhu svojej rodiny a v Božom chráme.

Všetci tí, ktorí máte malé deti, mi dáte za pravdu, že kolotoč povinností počas týždňa nemá konca. Ráno sa ponáhľate do práce, deti odnesiete do škôl, poobede z práce utekáte na krúžky, tréningy, píšete s deťmi domáce úlohy a je večer. Nemáte dostatok času na to, aby ste si svoje deti užili, porozprávali sa a niekedy nieto čas ani pre svoju polovičku, ani pre seba. Príde víkend a my len dobiehame to, čo sme nestihli v týždni. No toto sa netýka len rodín. Je to realita skoro každého z nás.

Diabol sa rozhodol, že nás pomaly okráda o to najcennejšie.

A my v snahe splniť všetky povinnosti bežíme a utekáme.

Zájdime na hlbinu

Zastavme sa, spomaľme, pozrime na veci Božím pohľadom. Čo je v živote to najdôležitejšie?

Či nejaké hmotné veci, ktorými sa snažíme obklopovať z každej strany?

Je pravdou, že dnes sa nám nežíje ľahko, ale mnohokrát si za to môžeme my sami. Popremýšľajme nad tým, či musíme mať všetko a hneď, či naše deti musia byť značkovo oblečené, či musíme byť „nastajlovaní“ podľa časopisu.

Zájdime na hlbinu, pozrime, čo všetko k životu nepotrebujeme, čo nás naplňa strachom a vnáša do nášho života stres a chaos. A položme si otázku, kto nás podrží v ťažkej chvíli, lebo aj tie prídu. O koho sa oprieme? O prácu, peniaze, či nebudaj o nové auto?

Všetko je k životu potrebné, no nie nevyhnutné.

Tešme sa zo svojich detí teraz, v tejto chvíli. Užívajme si ich, kým sú malé, aj keď si možno nemáme čas oddýchnuť. Príde čas, keď nás už deti nebudú potrebovať.

Užívajme si aj ťažkú pubertu, lebo všetko má svoj hlbší zmysel. Buďme svojim blízkym nablízku naplno aspoň jeden deň v týždni. A dovoľme to urobiť aj ostatným. Nebuďme sebeckí. Doprajme odдых aj predavačkám, veď aj oni chcú prežiť nedeľu naplno.

Neoberajme sa sami o hĺbku a podstatu nedele, venujme čas Bohu a svojej rodine.

„Blažený človek, čo nekráča podľa rady bezbožných..., ale v zákone Pánovom má záľubu.

Je ako strom zasadený pri vode, čo prináša ovocie v pravý čas, a jeho lístie nikdy nevedne, darí sa mu všetko, čo podniká.“ (Ž 1) •

POSVÄTNOSŤ ČASU

DANIEL LYSÝ

Čo je čas? Ako by sa dal opísať? Ako by sme ho mohli uchopiť? Panta rhei – všetko plynie – takto nejak opísal dávny grécky filozof Herakleitos z Efezu realitu každého človeka. Všetko plynie a čas nemožno zastaviť. Je ako poklad, z ktorého nám neustále ubúda a nik z nás netuší, kedy sa minie jeho posledná minca. Jediné, čo môžeme, je neostať stáť, ale využiť ho čo najlepšie na to, na čo sme ho dostali.

Raz som kdesi čítal takúto myšlienku. Predstavte si, že by ste každý deň dostali 86 400 €, ale museli by ste ich minúť ešte v ten deň. Nič z tejto sumy by sa do ďalšieho dňa nedalo presunúť a každé zvýšené euro by s novým dňom automaticky prepadlo. Ako by ste premýšľali? Do čoho by ste investovali?

Číslo 86 400 označuje počet sekúnd každého nášho dňa. Je to najväčší kapitál, s ktorým môžeme skutočne disponovať a narábať, ako chceme. No predsa existujú ľudia, ktorí by potrebovali, aby mal deň aspoň 48 hodín, aby stihli všetko, čo chcú.

No sú tu aj ľudia, ktorí sa ponosujú, že sa stále nudia a nevedia, ako tráviť voľné chvíle.

Nie je to zvláštne? Mimochoďom, slovo nuda (ennui) až do 17. stor. neexistovalo. Prvýkrát nudu charakterizoval až Blaise Pascal ako novodobý fenomén moderného človeka. Zdá sa, že dovtedy sa nik nenudil, narozdiel od ľudí dneška.

Poznáme tri druhy časov: správny čas, čas najvyšší a čas stratený. **Správny** čas je obdobím, ktoré zodpovedne využívame na to, na čo sme ho dostali. Keď

sa športovec zodpovedne pripravuje na preteky, cvičí a trénuje, je to správny alebo správne využitý čas. A to aj v prípade, že by preteky následne nevyhral.

Najvyšší čas je posledným možným časom na vykonanie rozhodnutí, splnenie sľubov, dokončenie úloh. Po tomto čase už pre danú činnosť žiaden iný čas nebude, po ňom nasleduje už len: NESKORO. Niekedy sa o študentoch (avšak nielen o nich) zvykne povedať, že patria do „spolku posledných dní“. Pri každom zadaní úloh smerom k učiteľovi nevyhnutne vždy zaznie otázka: „*Dokedy? Kedy je posledný možný termín na odovzdanie?*“ Možno by učiteľom občas urobilo radosť počuť otázku, kedy je PRVÝ možný termín na odovzdanie danej úlohy.

Stratený čas je dnes jednou z najväčších a najrozšírenejších tragédií ľudí. Synonymom tohto času je čas premárnený. Je to čas využitý činnosťou, ktorú sme v danom momente uprednostnili pred inou dôležitejšou alebo prioritnejšou činnosťou. Na druhej strane, márnením času môže byť aj prehnaná práca, tzv. workoholizmus s cieľom rýchleho dosiah-

nutia cieľov, čo je dnes veľmi rozšírené.

Ale dosť bolo poučiek, poďme sa na to pozrieť prakticky.

Veľmi dobre by sa márnenie času dalo prirovnať k študentovi, ktorého čakajú skúšky. Namiesto pripravovania sa svoj čas prípravy trávi iným spôsobom. Možností rozptýlenia je dnes neúrekom. A možno sa popritom aj učí, ale chýba mu v tom disciplína. Viem z vlastnej skúsenosti, ako často prichádza pokušenie typu „to zvládnem“, „to bude v pohode“, alebo „veď nemusím byť najlepší“. O nejaký čas neskôr potom spoznáva horkú chuť dôsledkov. Ostáva už len ľútosť, že čas prípravy nevyužil lepšie, kým ho mal a nechal ho len tak prekĺznuť medzi prsty.

Odborne sa tomu tiež vraví **zabíjanie vlastného potenciálu**, pretože sa takýmto „poflakovaním“ vychováваме v presvedčení, že stačí menej – oveľa menej, ako dokážeme. Načo sa namáhať?

Prečo potom napr. očakávame od našich hokejistov, aby hrali lepšie? Nie je to z našej strany pokrytectvo?

Dnešná doba multimédií, technológií a neobmedzených možnos-

tí je živnou pôdou rozptyľovania našej mysle. Návyky ako telefonovanie počas šoférovania, neustále „ožarovanie“ očí telefónom či každodenné sledovanie televízie z nás robí ľudí nesústredených, nepremýšľajúcich a rýchlo zabúdajúcich. **Šialený kolotoč „multitaskingu“** (vykonávanie viacerých činností súbežne) dnešnej doby je v skutočnosti zabijakom sústredenosti a kvality života človeka. Myslíme si, že urobíme toho viac, ale v skutočnosti je to len cesta k osvojeniu si povrchnosti.

Ako z toho von?

„Čas sú peniaze“, vraví tento svet. My, kresťania, by sme mali vedieť, že čas je omnoho vzácnejší, ako je hodnota peňazí. Čas je darom, cez ktorý môžeme prinášať Kristovu spásu medzi ľuďmi a toto žiadne peniaze nedokážu. V nebi nik nebude bilancovať náš majetok, ktorý sme po sebe zanechali (nehovoriac o tom, či vždy čestným spôsobom). **V nebi** nás bude konfrontovať iba to, **či sme využili čas na tomto svete na to, aby sme sa naučili milovať.**

Láska by mala byť meradlom nášho času. Lebo to, ako trávime čas, odzrkadľuje, ako veľmi milujeme. A dá sa to povedať aj opačne: **Veľkosť našej lásky sa odráža v tom, ako narábame s časom.**

Posvätnosť času si od nás vyžaduje posväcovať čas

Jednou z najaktuálnejších morálnych otázok je nakupovanie v nedeľu a prikázané sviatky. Je to správne, nie je to správne? Veď pritom relaxujeme a nie je to vykonávanie namáhavej práce.

Ako kresťania by sme mali vedieť, že Pánov deň (teda nedeľa a každý prikázaný sviatok) si v prvom rade vyžaduje svoju posvätnosť. A tou je tráviť čas s Pá-

nom, venovať mu osobitný čas a priestor, ktorý presahuje ostatné dni. Aj preto sa v tieto dni stretávame v chrámoch, aby sme ako jeden ľud a jedna Cirkev chválili Boha (v budúcom čísle bude reč aj o autentickom prežívaní sv. omše). Toto je prvá a najdôležitejšia priorita. Ak si niekto hľadá kľučky, zrejme ešte nepochopil, o čo tu ide. Lebo v podstate môžem aj celý deň **oddychovať pred televízorom**, ale to v žiadnom prípade **neznamená, že som tento deň posvätil.**

Posvätnosť oddychu

Druhou prioritou pre posvätenie času je potreba oddýchnuť si. Veď, ako sa vraví, „sekeru treba aj nabrušiť, aby lepšie slúžila.“ Oddych je však relatívny pojem, keďže každý ho využíva iným spôsobom. A pretože v dnešnej dobe pribudlo veľa nových foriem duševnej práce, pre mnohých sa oddychom stala práca manuálna. V knihe Morálna teológia od biskupa Františka Tondru sa uvádzajú tieto príklady: „Človek, ktorý celý týždeň presedí v zamestnaní nad papiermi a v nedeľu robí to isté, jeho telo si neodpočívne a rodine sa nevenuje. Keby išiel v nedeľu poobede s celou rodinou do záhradky a tam aj niečo urobil, zrekreoval by aj on, aj rodina by mala pekný spoločný zážitok. Človek, ktorý celý týždeň pracuje v prašnom alebo chemicky znečistenom prostredí a celú nedeľu presedí v zadymenej krčme, zasa nezrekreoval. Podobne sa nezrekreuje ťažko pracujúci, ktorý v nedeľu podnikne náročnú turistickú cestu alebo pestuje vysilujúci šport.“

Každý z nás vie, pri čom si oddýchne najlepšie. A **niekedy sa k oddychu treba aj prinútiť.** Naše telo nie je stroj a zaslúži si, aby sme sa o neho starali s úctou.

Niektoré potreby však občas môžu byť dôvodom na ospravedlenie nedeľného odpočinku. Ale treba to s tým preháňať.

V katechizme čítame: „Rodinné potreby alebo veľká spoločenská užitočnosť sú oprávnenými dôvodmi na ospravedlnenie od zachovania príkazu o nedeľnom odpočinku. Veriaci majú dbať na to, aby oprávnené ospravedlnenia nevedli k návykom, ktoré by škodili náboženstvu, rodinnému životu alebo zdraviu.“ Znamená to, že občas sa nájde nejaká ospravedľujúca výnimka v zmysle väčšieho dobra alebo nevyhnutnej povinnosti. Takéto výnimky sa dajú rozdeliť do troch skupín:

1. práce súvisiace s Božím kultom – napr. umytie kostola po sv. omši;

2. osobne a spoločensky nevyhnutné práce – napr. vyprať veci deťom alebo manželovi, ak to nebolo možné počas týždňa, obrábanie záhradky, ak na to cez týždeň nebol čas alebo zber plodín kvôli zachovaniu úrody (napr. kvôli nadchádzajúcemu nepriaznivému počasiu), takisto tu patria aj firmy s nepretržitou prevádzkou, ktoré nemožno odstaviť, doprava, nevyhnutné verejné služby, služby lásky pri katastrofách;

3. práce dovolené zákonným zvykom – výročné jarmoky, príprava jedál... pritom platí zásada: „Každý kresťan sa má vyhýbať tomu, aby bez potreby ukladal iným to, čo by im prekážalo zachovať deň Pána. Ak zvyklosti (šport, pohostinské služby, atď.) a spoločenské povinnosti verejné služby) vyžadujú od niektorých ľudí nedeľnú prácu, každý si má vyhradiť dostatočný čas na zotavenie.“ **Tu treba myslieť na tých, ktorí musia aj v nedeľu pracovať v obchodoch, ktorých prevádzka nie je nevyhnutná. Nemuseli by, keby sme aspoň my, kresťania, skoncovali s nedeľným nakupovaním.** Preto je namieste spytovanie svedomia, či nie sme aj my tými, ktorých nedeľné nakupovanie prispieva k rozmachu nedeľného predaja na Slovensku. Títo predávajúci by mohli tieto dni tráviť s vlastnými

POZNÁVAME UČENIE NAŠEJ VIERY

rodinami alebo inou formou odpočinku, no kvôli vysokým ziskom z týchto dní nemôžu. Tento fakt sa nedá ospravedlniť ani nedeľnými príplatkami zo strany zamestnávateľov. Peniaze dušu neliečia. A týmto spôsobom veľmi prispievajú k rozvracaniu rodín. Človek sa stáva otrokom nakupovania a mánie výpredajov. Ale „čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, ale svojej duši by uškodil?“ (Mk 8, 36)

Tretou prioritou je venovať tento deň rodine a službe lásky. „Kres-

ťania majú svätiť nedeľu aj tým, že svojej rodine a svojim blízkym venujú čas a starostlivosť, ktoré im ťažko možno venovať v iných dňoch týždňa. Nedeľa je aj dňom premýšľania, ticha, vzdelávania sa a meditácie, čo prospieva rastu vnútorného a kresťanského života.“ Rodina a priatelia neodmysliteľne patria k nedeľi. Preto by sme nedeľné chvíle mali obzvlášť venovať aj našej rodine. Samozrejme, že to neznamená venovať čas rodine IBA v nedeľu, to určite nie. V nedeľu by však naša rodina ma-

la cítiť, že sme tu pre nich viac ako inokedy.

Kniha Kazateľ hovorí, že všetko má svoj čas a svoju chvíľu každé úsilie pod nebom. Tento čas nám bol daný predovšetkým preto, aby sme ním slúžili Láске a aby sme sa naučili milovať. Najlepšie využitý čas v každom dni je ten, ktorý nás posúva k tomuto cieľu. Všetok ostatný čas, je stratený. Tak poďme v našom živote niečo zmeniť. A už nikdy viac nepremárnime ani jednu sekundu tohto vzácneho pokladu. •

KULINÁRIUM

KULINÁRIUM

Nedeľná torta s mascarpone a ovocím

GABRIELA MITRÍKOVÁ

Milé gazdinky!

Tentokrát sme si pre vás pripravili niečo výnimočne lákavé nielen pre oči, ale najmä pre naše chuťové poháriky.

Okrúhla tortová forma cca 24 cm priemer

Cesto: 4 vajcia, 4 polievkové lyžice kryštálový cukor, 2 polievkové lyžice kakao, 2 polievkové lyžice polohrubá múka, ½ balíčka prášku do pečiva

Čokoládový krém: 200 ml šľahačková smotana, 200 g horká čokoláda, 125 g mascarpone

Smotanový krém: 200 ml šľahačková smotana, 250 g mascarpone, 1 vanilkový cukor, stužovač šľahačky podľa potreby (pridať len trochu, ak by sa krém zdal redší)

Ganache: 60 g horká čokoláda aspoň 52 % (napr. Lidl), 50 ml šľahačková smotana

Čerstvé ovocie (maliny, jahody, čučoriedky), prípadne aj kompótové, džem

Korpus: žltka vymiešame s cukrom, postupne varechou vmiešame kakao, múku s kypriacim práškom a nakoniec sneh z bielkov. Pečieme cca 20 min. Pri 170 °C.

Čokoládový krém: Smotanu zohrejeme a horúcou zalejeme nalámanú čokoládu. Necháme chvíľu postáť a potom dôkladne premiešame. Dáme na pár hodín schlaďiť do chladničky. Pred plnením torty čokoládovú hmotu krátko prešľaháme spolu s polovicou mascarpone. Ozaj len krátko, aby sa krém nezrazil, stačí mu málo.

Smotanový krém: Šľahačkovú smotanu spolu s druhou polovicou mascarpone a vanilkovým cukrom vyšľaháme, tiež pozor na prešľahanie.

Ganache: V horúcej smotane rozpustíme čokoládu. Ja som sa pre čokoládovú polevu rozhodla v poslednej chvíli, takže teoreticky, môžete v úvode pri čokoládovom kréme použiť viac smotany a čokolády a časť hmoty si odložiť na polevu, v prípade potreby treba krátko zohriať nad parou.

Plnenie: Vychladený korpus zrovnáme, potrieme džemom, na to rozotrieme čokoládový krém, rozložíme maliny, natrieme smotanový krém. Dáme schlaďiť. Nakoniec rozotrieme ganache a ozdobíme ovocím, mäťou. A opäť dáme vychlaďiť. Prajeme dobrú chuť! •

OHROMNÉ MALIČKOSTI

„Preto nebud'te ustarostení o zajtrajšok; zajtrajší deň sa postará sám o seba. Každý deň má dosť svojho trápenia.“

Mt 6, 34

KATARÍNA PACÁKOVÁ

Bol pekný slnečný večer. Slnko pomaly zapadalo a ja som čakala na autobus. Zrazu ma za rukáv potiahla milá staršia pani. Chcela vedieť, koľko je hodín. Pozrela som sa na mobil a odpovedala. Zdvorilo poďakovala a postavila sa obďaleč. Čas sa míňal a autobus nikde. Všetci ľudia na zastávke komentovali meškanie autobusu. Väčšina mala v ruke mobil či slúchadlá v ušiach a každý bol uprene zahľadný do seba. Ako som si ich prezerala, padol mi pohľad na pani obďaleč. Na tvárach ostatných ľudí bolo vidieť rozhorčenie či hnev, no z jej tváre vyžarovala akási spokojnosť. V pamäti mi utkvel jej nezvyčajne milý úsmev, ktorý akoby nebol adresovaný nikomu konkrétne, no všetkým zároveň. Stála tam sama. Uprostred davu ľudí, a predsa nehybne. S nádherným úsmevom na tvári zastavila čas. Nikde sa neponáhľala. Akoby bola vďačná za ten moment, vďaka ktorému si môže vychutnávať západ slnka. Vôbec ju nevyviedlo z miery, že autobus mešká. Onedlho konečne prišiel. Niektorí nešetrili uštipačné poznámky. Všimla som si, že staršia pani nenastúpila, ostala čakať na autobus, ktorý mal ísť opačným smerom. Poslednýkrát som sa jej zahľadela do tváre. Čakala ma dlhá cesta, a tak som nad tým začala premýšľať.

Úsmev prinášajúci pokoj

Myslím, že tá pani upútala moju pozornosť hlavne preto, že bola iná. Bola nenormálna pre tento svet. Nevedela, koľko je hodín.

Nemala pri sebe smartfón. A kým ostatní zúrili, ona si zachovala úsmev na tvári. A nebol to úsmev pohrdania či škodoradosti. Ak by si všimol ešte niekto iný okrem mňa, určite by bol očarený jeho vznešenosťou. Staršia pani vedela, že mnohí z týchto ľudí sa ponáhľajú do práce alebo naspäť k svojim rodinám. Myslím, že aj ju už niekto úpenlivo čakal. Chápeť tých ľudí, ktorí volali domov či do práce, že budú meškať. A tak som očakávala, že aj ona bude nervóznejšia, keďže nemá ako zavolať svojim blízkym, aby sa o ňu nebáli. Ale jej to vôbec nevadilo. Vychutnávala si každý okamih. Ako som tak rozmýšľala, spomenula som si, že hoci už má svoj vek, jej zvráskašená tvár vyzerala žiarivejšie ako v mnohých prípadoch tá moja. **To, čo z nej vyžarovalo, bol Pokoj.**

UŠETRIL SOM ČAS ? ALEBO SOM HO STRATIL ?

Síce sme mladí, no každý deň máme rozdelený podľa časového harmonogramu. Každú minútu chceme využiť naplno. Chceme stihnúť čo najviac. Ak sa nám na poslednú chvíľu zruší nejaké stretnutie, sme nahnevaní, lebo sme stratili čas. A zas naopak. Ponáhľame sa na skorší vlak či autobus, aby sme nejaký ten čas ušetrili. **Ale čo urobím s tým ušetreným časom?** Dokážem ho využiť zmysluplne?

Večer si líham do postele s obrovskou únavou po neuveriteľne rýchlych dňoch. A tak to ide deň za dňom. To ani nehovorím, koľko

času trávime, my mladí, na sociálnych sieťach. Svoj zrak smerujeme k niečomu, čo nám ani omylom neprinesie pokoj do života. Koľkokrát sa nám stalo, že sme sa dokázali nahnevať nad nejakým nezmyselným príspevkom na internete. No nevšimli sme si včerajší západ slnka. Alebo všimli sme si niekedy ten krásny kvet, okolo ktorého každý deň prechádzame? Všimli sme si ľudí vôkol nás, keď potrebovali pomoc? Či na to jednoducho nemáme čas? Nemáme a ani ho možno nechceme mať. Každý jeden deň žijeme s obavou, čo bude zajtra a premýšľame, ako čo najlepšie usporiadať zajtrajší deň. Myslím si však, že nám to aj tak akosi uniká. Deň za dňom, rok za rokom. A napokon aj celý život.

Challenge aj pre teba :)

Skúsme nasledujúci deň a všetky ostatné dni nášho života prežiť v úplnej odovzdanosti Bohu. Skúsme využiť každý jeden moment dňa naplno a nebať sa o zajtrajšok. Poďme hľadať za každou zmenou „nášho plánu“ niečo nezvyčajné, niečo, čo by sme počas nami vytvoreného dňa nezažili. Podajme Bohu svoju ruku a povedzme mu: „**Dôverujem ti.**“ **Iba tak môžeme skutočne žiť.** Iba tak môžeme žiť s krásnym úsmevom na tvári.

Minulosť už nie je a budúcnosť ti nepatrí. Všetko čo máš, je prítomnosť. Iba v nej sa môžeš spojiť s Večnosťou, Pánom času, tvojím Bohom. •

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

JANA MARCINČINOVÁ

FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Sme za život, a preto sa často zapájame do aktivít, ktoré pomáhajú formovať myslenie ľudí, že ľudský život je hodný ochrany od počatia po prirodzenú smrť. Deň 25. marec je vyhlásený za Deň počatého dieťaťa a naši dobrovoľníci sa zapojili do kampane **Biela stužka**, keď vlastnoručne vyrobené biele stužky rozdávali spolu s infoletáčikmi v uliciach nášho mesta.

Už po druhýkrát sa podarilo našim študentom získať **1. miesto** na krajskom kole jazykovej súťaže **Jazykový kvet** a postúpiť na celoslovenské kolo do Nitry. Tento raz si pripravili vlastnú scénku v talianskom jazyku. Blahoželáme a držíme palce.

Kolégium Antona Neuwirtha vyhlasuje každoročne **esejstícku súťaž SOFIA**, tento rok na tému: *Je umenie užitočné?* Medzi dvadsať najlepších prác sa dostala aj esej nášho študenta Radovana Marcinčina (II. A), ktorý sa mal možnosť zúčastniť výberového víkendu na Donovaloch. Tam sa spoločne diskutovalo o umení a jeho cieľoch, jeho užitočnosti pre človeka a zároveň tam Radovan tiež absolvoval zaujímavý workshop a prezentáciu víťazných prác.

O farský **volejbalový turnaj** za život o pohár dekana je aj na našej škole vždy veľký záujem, aj tohto roku naši študenti postavili zmiešaný tím a po ťažko vybojovaných zápasoch nakoniec získali krásne 3. miesto.

Štúrov Zvolen je rečnícka súťaž, na ktorej majú žiaci preukázať svoje rečnícke schopnosti. Tohto roku našu školu reprezentovala Katka Pacáková (I. A), minuloročná účastníčka celoslovenského kola. Tentoraz sa umiestnila na 2. mieste.

Veľmi zaujímavú prednášku absolvovali naši študenti vďaka návšteve historika Ústavu pamäti národa Mgr. Františka Neupaueira PhD, autora projektu **Nenápadní hrdinovia** v zápase s komunizmom. Priblížil im nielen časy prenasledovania veriacich po 2. svetovej vojne, ale aj významnú osobnosť slovenskej podzemnej Cirkvi, Silvestra Krčméryho. Pokušoval sa ukázať na to, že nielen fašizmus a nacizmus, ale aj komunizmus má na svedomí obrovské množstvo ľudských životov a tragicky zmenil osudy mnohých ľudí.

Veľmi úspešní boli naši študenti na **Biblickej olympiáde**. S prehla-

dom zvíťazili na dekanátnom kole a postúpili tak v zložení Dominika Zekuciová (II. A), Katka Pacáková (I. A) a Radovan Marcinčin (II. A) na diecézne kolo, kde tesne prehrali v boji o prvenstvo a skončili na 2. mieste.

Boj proti extrémizmu a rasovej neznášanlivosti mal u nás podobu exkurzie do koncentračného tábora **Auschwitz – Birkenau** na území Poľska. Prezreli si pochmúrne priestory plné svedectva a neľudskosti nemeckého rasizmu. Cestou sa zastavili aj vo **Wadoviciach**, rodnom meste svätého pápeža Jána Pavla II., prezreli si Baziliku obetovania Panny Márie s krstiteľnicou, kde bol Karol Wojtyła pokrstený a jeho rodný dom. Obohatení o nové a hlboké dojmy sa vrátili domov.

Na konci mája nás v škole vždy čaká smutná udalosť, lúčia sa s nami štvrtáci – maturanti, ktorí odchádzajú na svoj **akademický týždeň**, aby sa pripravili na maturitné skúšky. Na svätej omši, ktorú za nich odslúžil p. kaplán Martin Bartoš, sme im vyprosovali dary Ducha Svätého a úspešný štart do „dospeláckeho“ života. •

Rozlúčka maturantov

Biela stužka

Vo Wadoviciach

DUCHOVNÉ CVIČENIA PRE UČITEĽOV

MÁRIA MAŤAŠOVSKÁ

V dňoch 23. – 25. mája 2019 sa uskutočnili duchovné cvičenia učiteľov v Zakopanom. Stretli sa na ňom učители ZŠ sv. Cyrila a Metoda, Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka a Cirkevnej materskej školy Rybičky. Základnou témou nášho stretnutia sa stal „*Návrat k láske prvých kresťanov.*”

Modlitbou prosíme, ďakujeme, chválime a odprosujeme. V modlitbách musíme byť vytrvalí, trpezliví, aby sme dosiahli to, o čo prosíme. Nezabúdajme na to, že Boh má otvorené dvere nonstop. Modliť sa môžeme kedykoľvek a kedykoľvek. To,

čo máme, nie je len moje, ale je pre všetkých. Deliť sa máme o radosť, ale aj starosť. Radosť sa rozširuje iba vtedy, ak sa s radosťou podelíme. Zjednocovanie veriacich, ochota pomáhať druhým, vytvára jednu dušu a jedno srdce. Kresťan v ochote priblížiť sa ostatným, musí vedieť komunikovať, pretože práve tým buduje vzťah. Vzťah sa rozvíja v dialógu, dialóg poskytuje odpovede na nezodpovedané otázky. Pomáha nájsť spoločnú cestu človeka k človeku. O všetky tieto myšlienky a podnety sa s nami delil vdp. Marián Kundla, za čo mu veľmi ďakujeme. •

NOVÝ DYCH PRE ŠULERLOCH

DANIEL LYSÝ

FOTO: OSOBNÝ ARCHÍV

Ako je vzácna perla súčasťou perlorodky, tak je súčasťou našej farnosti miesto nazývané Schulerloch. Jeho čaro okúzľuje každého návštevníka. Je to miesto jednoducho krásnej prírody, miesto pokoja a radosť z Boha.

V posledných rokoch však chátralo a vďaka niektorým nevďačným ľuďom sa poškodenia nevyhli ani Kaplnke Škapuliarskej Panny Márie.

8. júna 2019 sa tu stretlo niekoľko obetavých ľudí, ktorí pri-

šli Schulerlochu vrátiť vzhľad a krásu. Za tento jeden deň sa stihlo upraviť prostredie okolo studničky, opraviť schody a zábradlia, pokosiť lúka a skultivovať miesto okolo ohniska vpravo nad kaplnkou. Chceme oceniť túto prácu a poďakovať sa všetkým ochotným farníkom, najmä Ladislavovi Dronzekovi, ktorý túto činnosť už niekoľkokrát inicioval a prispel k renovácii tejto „perly” Spišskej Novej Vsi. •

VOLEJBALOVÝ TURNAJ ZA ŽIVOT

Aj tento rok sa v našej farnosti uskutočnil Volejbalový turnaj za život. Dňa 8. mája 2019 sa v 2 telocvičniach – Základnej školy sv. Cyrila a Metoda a Hotelovej akadémie – zišlo 9 družstiev, ktoré bojovali o postup do finálovej skupiny v 3 skupinách. Turnaj otvoril príhovorom a modlitbou pán kaplán Jozef Gorčák.

Privítali sme medzi sebou nové tímy Spišský Mix, Fatima Ferčekovce, Bratranci a sesternice Odorín, Družstvo žiakov zo ZŠ Levočská. Víťazom turnaja o putovný pohár dekana sa stalo nováčikovské družstvo Spišský MIX. Druhý skončil tím Fary zo Spišskej Novej Vsi, ako tretí sa umiestnil tím cirkevného gymnázia. Na víťazov

turnaja čakal víťazný pohár, medaily a sladká odmena. O dodržiavanie pravidiel a plynulý priebeh zápasov sa starali dvaja nezávislí rozhodcovia. Pre všetkých bol pripravený veľmi chutný guláš a občerstvenie. Veľkým prínosom boli aj štyri nové družstvá, ktoré sa tento rok prihlásili do turnaja a mali sme možnosť ich medzi nami

lepšie spoznať. Na deti súťažiacich dozerali zodpovední animátori, ktorým ďakujeme za túto službu.

Už teraz pozývame všetkých záujemcov na 6. ročník turnaja, ktorý sa uskutoční 8. mája 2020. Príďte si zasporthovať a môžeme sa tak vzájomne všetci lepšie spoznať. Športu zdar a volejbalu zvlášť. •

LUKÁŠ NOVOTNÝ

NEDEĽA V KRABICI

MAREK KLEŠČ

Manželka volala každú nedeľu svojho muža do kostola: „Veď choď len ty, a pomodli sa za nás oboch...“ odvetil zakaždým. V robote si robil žarty a hovoril: „Ja nemusím chodiť do kostola, moja žena tam chodí za nás oboch.“

Roky plynuli, a jedného dňa si oboch manželov Boh povolal k sebe. Muž sa zrazu ocitol zo svojou ženou pred nebeskou bránou a čakal, kým sa otvorí. Brána sa otvorila a k žene prehovoril mocný hlas: „Ty môžeš vojsť za oboch.“ Žena vošla a brána sa zatvorila.

Práve čas je daný ľuďom, aby ho posväcovali, nie aby ho prežili „v krabici“, nie jeho odpočítavaním, ale konaním dobra.

V nedeľu je tento čas omnoho posvätejši. Už počas svätej omše ho posväcujeme našou prítomnosťou i tým, že sme počas liturgie aktívni, sústredení, že sa spájame s kňazom v jeho obete a zapájame sa aj vlastným spevom a modlitbou. Zapojiť sa do liturgie môže byť naplnením istej povinnosti, ale zapojiť sa aktívne a sústredene už znamená tento čas aj posvätiť. Nie je to teda len obeta nášho súkromného osobného času, ale je to prítomný podiel na obete Ježiša Krista. „Keď niekto hovorí v Božom mene, nesmieme sa pozeráť na hodinky.“ (Sv. Ján Pavol II.) To neznamená, že kázeň nemá mať vhodné časové ohraničenie, ale skôr to, ako hlboko a s akou láskou kňaz prednesie svoje slová spojené s evanjeliom. A zároveň ako hlboko ich dokážeme my sami prijať a podľa nich aj konať, lebo posvätenie času znamená najmä konať.

Posvätenie času však omšou či nedeľou nekončí. Mnohokrát nás zláka priberčivosť v tom, čo vlastne posvätime a čo už nie. Máme tendenciu sa po sv.

omši stretávať a zhovárať sa pred kostolmi, ale žobráka s jednou nohou o pár metrov ďalej náš pohľad obchádza. Je azda niečo zlé na rozhovore s blízkymi? No iste, to ale neznamená, že máme hneď pred núdzovými otvárať peňaženky. Posvätiť nedeľu v takejto situácii môžeme tým, že sa o svoj rozhovor s podelíme aj s núdzovými. Tam sa nám môžu otvoriť dvere pre ďalšie konanie z lásky, a posvätenie nedele.

Niekedy však máme tendenciu ostať vo svojej vyhriatej škatuli. Možno zo strachu z toho, čo si pomyslia ostatní, možno z predsudkov a možno z pýchy, že toto sa ma proste netýka. Sme členmi rôznych spoločenstiev, no konať aktívne mimo nich nám niekedy už možno nie je stále „po chuti“. Uzatvárame sa do krabíc, kde je všetko poukladané podľa našich predstáv a takto je to vyhovujúce. Ak niekto potrebuje pomoc a viem o tom, mnohokrát si vyberám z ponuky výhovoriek, než z možností ako pomocnú ruku skutočne podať. Rumunský historik Mircea Eliade hovorí: „Láska je najúprimnejšia vtedy, keď čas a priester pre ňu neznamenajú nič.“ Ako teda vnútorne i navonok posväcujem nedeľu a svoj osobný čas? S akým cieľom môj čas plynú a ku komu smeruje?

Ako píše a pýta sa Pau del Rosso: „Čas je drahocenný poklad, komu ho dávaš?“

Teda odpoveď je na každom z nás. Každý ho dostal v rovnakej miere, no nebudeme sa zodpovedať za množstvo času, ale za to, ako sme ho prežili a posvätili... a nie len v nedeľu. •

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60

052 01 Spišská Nová Ves

Kancelária: 053/442 27 77

Dekan: 053/446 82 19

rkfu.snv@gmail.com

Stránkové hodiny:

Pondelok - Piatok

9.00 – 11.00 h

15.00 – 16.00 h

Príspevky, postrehy a námety do časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

Prosba o podporu farského časopisu

Vážení čitatelia!

Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Keďže príspevok 0,50 € pokrýva iba najnutnejšie náklady na tlač, chceme vás poprosiť, aby ste na tento príspevok nezabúdali, pretože inak tieto výdavky nebudeme môcť pokryť. Je to váš milodar a zároveň podpora z vašej strany pre nás, ak máte Farskú rodinu radi a záleží vám na tom, aby rástla aj po obsahovej stránke.

Prosíme, nechajte svoj milodar s určením účelu v hoci ktorej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: 3159552257/0200 VÚB SNV.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

www.snv.fara.sk

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu.

Internet: www.snv.fara.sk **E-mail:** rkfu.snv@gmail.com **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves.

E-mail: farskarodina@gmail.com **Zodpovedný odborný garant:** Mgr. Slavomír Gallik. **Šéfredaktor:** Mgr. Daniel Lysý, PhD. **Redaktori:** Mgr. Martin Baratoš, Ing. Viera Kubovčíková, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitříková, PhDr. Lucia Smolejová a externí spolupracovníci a dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 800 ks. **Sadzba a grafická úprava:** RNDr. Margaréta Marcinčinová. **Technické spracovanie:** PROGRUP SK, s.r.o., Bratislava. Texty neprešli jazykovou úpravou. **Nepredajné.** Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy. **Dátum vydania:** 5. 6. 2019 **Uzávierka budúceho čísla** 31. 8. 2019. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie: farskarodina@gmail.com.

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK VO FARNOSTI SPIŠSKÁ NOVÁ VES

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pondelok	6:45 18:30	6:00 16:30	-
Utorok	6:45 18:30	6:00 16:30	17:00
Streda	6:45 12:00 18:30	6:00 16:30	-
Štvrtok	6:45 18:30	6:00 16:30	-
Piatok	6:45 18:30	6:00 16:30	-
Sobota	6:45 18:30	6:00	-
Nedeľa	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00* 9:15* 10:30*

* počas letných prázdnin tieto sv. omše nebudú

Domov dôchodcov: nedeľa 9:15

Nemocnica: sobota 16:00

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach. V prvopiatkový týždeň v pondelok od 17.30 h, v stredu od 10.00 h do 12.00 h, vo štvrtok od 16.30 h a piatok od 16.00 h do 17.30 h.

Mimoriadne zmeny v programe bohoslužieb budú oznámené na nedeľných svätých omšiach.

Vyprosujeme Vám požehnané prázdniny a čas letných dovoleníek. Nech vás všade, kam pôjdete, sprevádza Božia milosť a jeho ochrana.

Milí kamaráti,

práve ste dostali najnovší mobil či počítač. Otvoríte ho, zadajte si svoje heslo, je len váš a neexistujú na ňom žiadne obmedzenia. Ešte aj hrať je povolené kedykoľvek sa vám zachce, opakujem, všetko bez obmedzenia a hraníc. Sú tam pre vás nachystané len tie najlepšie hry, ktoré máte najradšej.

Posadíte sa a začnete hrať. Prenesiete sa do virtuálneho sveta, v ktorom plníte úlohy, bojujete, zachraňujete svet a ste víťazmi. Všetko, čo podniknete sa vám podarí a ste na seba pyšní. Všetci sa na vás dívajú s rešpektom a úctou. Nechcete, aby to skončilo a tak si vyberáte iný level. Po ňom ďalší a ďalší a v každej úlohe ste ten najlepší hrdina, či najlepšia hrdinka.

Práve takto sa na vás pozerá Boh, ste najlepšími hrdinami Jeho života. Vy ste tí dôležití, na ktorých Bohu záleží.

Ako ste na tom? Boh je v srdci každého človeka. Dokážme Mu, že aj On je pre nás dôležitý. Máme tu čas prázdnin a dovoleniak. Hľadajme ho v ľuďoch, ktorých stretne, v kráse okolitej prírody, ktorú navštívime a ďakujme Mu svojim životom za všetko.

PRÁZDNINOVÁ ÚLOHA

Každý deň hľadajte stopy Božej lásky okolo seba. A ak Ho chcete lepšie spoznať, čítajte Knihu kníh, Sväté písmo.

Nájdite vo Sv. písme text a dokončite ho. Pomôžte si skratkami.

1. Vaše správanie nech je bez lakomstva, buďte spokojní s tým, čo máte. Veď on sám povedal: „ Nezanechám ťa,“ (Hebr 13,5)

2. „Usilujte sa o pokoj so všetkými a o svätosť, bez ktorej“ (Hebr 12,14)

3. „Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem:“ (Fil 4,4)

4. „Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť. Znášajte sa navzájom“ (Kol 3,12-13)

5. „Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje“ (1 Jn 4, 7)

Nech vás Boh žehná a odkrýva vám každý deň kúsok svojej lásky.

Vaša Vranka Danko